

thi det Spørgsmaal, tror jeg nok, i en vis Forstand er uddebatteret. For ældre Medlemmer af Tinget er det noget aparte at høre de mærkelige Opfattelser, som det ærede Medlem gjorde gældende.

Maa jeg begynde med at sige, at da jeg har taget Ordet umiddelbart efter, at det ærede Medlem har sat sig, maa mine Bemærkninger blive noget spredte. — Naar det ærede Medlem sagde, at ved det sidste Valg havde Højre to Formaal: At slaa Benene fra Venstre og at demonstrere for Forholdstalsvalgmaaden, maa jeg sige til det ærede Medlem, at Højre havde ikke ved det sidste Valg det Formaal at slaa Benene fra Venstre, men Højre havde selvfølgelig det Formaal at faa klaret ikke alene for sig selv, men for Eksempel ogsaa for det ærede Medlem, hvorledes det stod til rundt omkring, om de et Par og 60,000 Vælgere, som tidligere havde afgivet deres Stemmer paa Højremænd, var de Højrevælgere, vi overhovedet havde i Landet, eller om der ikke fandtes et langt større Antal. For saa vidt kunde det ærede Medlem have Ret i, at vi vilde demonstrere Nødvendigheden af Forholdstalsvalg, men uden noget Ønske om at slaa Benene væk fra Venstre. Jeg synes, det ærede Medlem maa indrømme, at dette jo netop viser Nødvendigheden af Forholdstalsvalg eller en anden Metode, som kan gøre det muligt, at en Højrevælger med Udbytte kan stemme paa en Højremand, at en radikal Vælger kan stemme paa en radikal Folketingskandidat og saa fremdeles.

Det lyder jo overmaade smukt, hvad det ærede Medlem siger med Hensyn til Almenfølelsen, Almensansen o. s. v., men det har jo ikke nogen som helst Rod i det praktiske Liv, fordi der foruden Almeninteresser og Fællesinteresser, som vi meget godt kender, jo dog virkelig er andet her i Verden, noget, der skiller os ad. Det er dog faktisk saaledes, at vi er 4 politiske Partier her i dette Ting, denne Sandhed, denne Kendsgerning kan det ærede Medlem jo ikke eliminere, det er en Realitet, det ærede Medlem maa tage Hensyn til. For at blive ved det ærede Medlem og hans Parti saa har det ærede Medlem jo ikke mere Almeninteresse, end at han gaar hen og melder sig ind i et Parti, skønt han udtaler sig saa meget mod saadanne Partisammenslutninger. Men vi kan ogsaa gaa over til de Radikale eller Socialdemokraterne — lad os tage de sidste! Det ærede Medlem kan være sikker paa, at samtlige Socialdemokrater her i Tinget og mange udenfor vil gøre

gældende, at de er Repræsentanter, de rigtige Repræsentanter, for Almeninteresserne. Der er ingen Tvivl om, at det er en Almenfølelse, de er besjælede af, og saa skulde de altsaa i Kraft deraf være særlig kvalificerede til at blive valgt rundt omkring i Kredsene fremfor andre! Det kan det ærede Medlem dog virkelig ikke mene. Det ærede Medlem maa virkelig gaa bort fra denne Opfattelse, thi der eksisterer jo dog faktisk politiske Partier. Herinde faar vi med alle Spørgsmaal at gøre, store som smaa, med de Spørgsmaal, som man kan kalde almene, og med en Mængde Spørgsmaal, som vedrører særlige Interesser, og som maa ses ud fra forskellige Synspunkter. Vi tænker, føler, mener jo dog ikke alle sammen ens. Der gives faa Spørgsmaal, om hvilket der ikke er forskellige Opfattelser, og det er jo netop disse forskellige Opfattelser og forskellige Stillinger til Spørgsmaalene, som overhovedet betinger de politiske Partier. Det vil det ærede Medlem paa en ganske vidunderlig Maade se bort fra ved at bruge saadanne almindelige Udtryk som Almenfølelse og Almeninteresser i Mod-sætning til Særinteresser! Det er jo ganske vildt, og jeg behøver vel egentlig ikke at gaa dybere ind derpaa.

Det ærede Medlem talte om, at man i nogle svejtsiske Kantoner havde indført Forholdstalsvalgmaaden. Det ærede Medlem behøver bare at rejse over Sundet, saa kommer det ærede Medlem ogsaa til et Land, hvor Forholdstalsvalgmaaden er indført ved politiske Valg, hvilket jeg ikke troede var det ærede Medlem ubekendt.

Nej, Almenfølelsen, Almensansen gaar sin egen Gang uden Hensyn til de Valg-systemer, man opstiller. Det ærede Medlem er dog ikke Repræsentant — han vil da i alt Fald neppe være det længe — for en saadan Almeninteresse eller Almenfølelse. Det ærede Medlem ved, at i hans Kreds saavel som i de fleste andre Kredse er Vælgerne delte i 3—4 Partier; jeg tror endogsaa, det ærede Medlem allerede har faaet Opsigelse som Almenfølelsens Repræsentantovre i Faaborg, og det er vistnok ikke, fordi Særinteresserne begynder at vokse derovre, men fordi man nu en Gang ikke kan tage ud af Menneskene Tilbøjeligheden, den naturlige Trang til at tænke over Spørgsmaalene. Som jeg nylig sagde, det er den forskellige Opfattelse af Hovedspørgsmaalene, som frembringer Delingen, og den har intet at gøre med Kredsinddelingen, den rent tilfældige, rent geografiske Kredsinddeling, som man foretager.